

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16C/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119208640
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119208640.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Z. H., narodený XX.XX.XXXX, bytom H. rad XX, S., zastúpený : BANÍK & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Košická 46, Bratislava, IČO: 51 329 972, proti žalovanému : UNIQA pojišťovna, a.s., so sídlom, Evropská 136/810, Praha 6, IČO: 49 240 480, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky UNIQA pojišťovna, a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Krasovského 15, Bratislava, IČO: 53 812 948, zastúpený : PRK Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Hurbanovo námestie 3, Bratislava IČO : 35 978 643, v konaní o náhrade škody na zdraví vo výške 5381 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5 381 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 381 eur od 10.07.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 01.08.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému (právnemu predchodcovi spoločnosti UNIQA poisťovňa, a.s.) povinnosť zaplatiť mu sumu 5381 eura spolu príslušenstvom a to titulom náhrady za bolesť.

2. Žalobu odôvodnil tým, na tom skutkovom základe, že dňa 29.05.2017 v čase o 20.40 hod. došlo v katastri obce Svätoplukovo, okres Nitra, k zrážke medzi osobným motorovým vozidlom zn. Nissan X-Trail, ev.č. NR-XXXES, ktoré viedol vodič K. Y., nar. XX.XX.XXXX a motocyklom zn. E. U. 125R, ev.č. NR-XXXAO, ktorý viedol vodič V. E., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že vodič Y. viedol vozidlo po ceste č. III/1687 v smere od obce Svätoplukovo na Cabaj-Čápor čiastočne v protismernom jazdnom pruhu, na čo vodič E. reagoval vyhýbaním sa vľavo a následne vodič vozidla stočil riadenie vpravo, čím zaviniel dopravnú nehodu pri ktorej utrpel klient poškodenie zdravia. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 30.11.2018, sp.zn. 4T/52/2018, bol obžalovaný K. Y., nar. 03.10.1966, bytom M. S. Y. XXXX/13, XXX 01 J., uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon (ďalej len „Trestný zákon“) v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Zodpovedným poisťovateľom škodcu (ev.č. NR-XXXES) v zmysle prísl. ust. zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), bol v čase škodovej udalosti žalovaný, čím je daná jeho pasívna vecná legitímácia v predmetnej veci. Výzvou zo dňa 07.11.2017 adresovanou Komunálnej poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, ktorá

bola následne preposlaná žalovanému, si žalobca uplatnil prostredníctvom svojho splnomocnenca spol. VOTUM a. s., organizačná zložka zahraničnej osoby so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava, IČO: 43 787 266 podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. právny nárok na jednorazové odškodnenie titulom náhrady za bolesť podľa § 444 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v spojení s ust. § 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v celkovom rozsahu 295 bodov, a to na základe lekárskeho posudku o bolestnom, vypracovaného MUDr. K. K., úrazovým chirurgom a MUDr. K. W., primárom traumatologicko-ortopedickej kliniky FN Trnava, čo v peňažnom vyjadrení predstavuje sumu 5.381 eur (295 b. x 18,24 eura/ bod). Žalovaný nepristúpil k likvidácii poisťnej udalosti, ani odôvodnene nárok neodmietol. Podaním zo dňa 01.07.2019, doručeným dňa 04.07.2019, bol žalovaný písomne vyzvaný na úhradu vzniknutej škody a to v lehote do 5 dní od doručenia. Žalovaný sa tak dostal do omeškania dňom nasledujúcim po uplynutí stanovenej lehoty pre dobrovoľné plnenie, t.j. 10.07.2019.

3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, č. k. 16C/63/2019-34 zo dňa 21.08.2019, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor, z ktorého dôvodu súd platobný rozkaz uznesením, č. k. 16C/63/2019-63 zo dňa 12.09.2019 zrušil v plnom rozsahu.

4. Žalovaný v odpore opísal skutkové okolnosti, následne poznamenal nasledovné skutočnosti. V odpore namietal nepreukázanie nároku žalobcu a premlčanie tohto nároku s poukazom na § 106 Občianskeho zákonníka. Začiatkom subjektívnej premlčacej doby začal žalobcovi plynúť dňom, kedy bolo ukončené jeho liečenie a tak bolo možné vykonať bodové ohodnotenie náhrady za bolesť. Podľa jeho názoru sa o škode žalobca dozvedel v deň, kedy došlo k ustáleniu jeho zdravotného stavu, t. j. dňa 21.06.2017, pričom premlčacia doby uplynula dňa 21.06.2019 a žaloba bola podaná dňa 01.08.2019, čiže viac ako mesiac po uplynutí premlčacej doby. Poukázal na ustanovenie § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, pričom je žalobca povinný preukázať vznik škody, porušenie právnej povinnosti vodiča vozidla - Y. a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním vodiča vozidla - Y. a vznikom škody. Poukázal na dve technické príčiny dopravnej nehody vyplývajúce zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom F. V. P. V zmysle prvej technickej príčiny vzniku dopravnej nehody mala byť nesprávna technika jazdy vodiča motocykla a v zmysle druhej nesprávny spôsob jazdy vodiča vozidla. Poukázal na prítomnosť toluénu u žalobcu a vodiča motocykla v čase dopravnej nehody na základe toxikologicko - chemickej analýzy krvi. Akcentoval na pravdepodobnejší záver o zodpovednosti za vznik dopravnej nehody zo strany vodiča motocykla. V prípade zodpovednosti vodiča motocykla za vznik dopravnej nehody by nebol pasívne vecne legitimovaným. Namietal, že nie je možné priznať úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

5. Žalobca v replike poznamenal, že zákon tak viaže začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na kumulatívne splnenie dvoch základných podmienok: 1/ vedomosti poškodeného o vzniknutej škode ako určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme istého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch, ako aj 2/ vedomosti o škodcovi, t. j. zodpovednom subjekte. Pod uplatnením práva na účely ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, možno rozumieť taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k rozhodnutiu o existencii daného práva. Prípado konania, v rámci ktorého dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej doby, je i tzv. adhézne konanie, teda konanie o nároku na náhradu škody v rámci trestného konania. Dôvod spočívania premlčacej doby však zaniká a táto plynie ďalej, ak súd v konaní o práve síce nerozhodne, avšak odkáže poškodeného na občianske súdne konanie. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 30.11.2018, č. k. 4T/52/2018, bol žalobca podľa ust. § 288 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“), odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces. S poukazom na § 164 písm. a) Trestného poriadku je preto zrejme, že žalobca si svoj nárok v konaní uplatnil riadne a včas (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku). Z uvedeného dôvodu považuje žalobca vznesenú námietku premlčania za irelevantnú a žiada, aby súd na ňu v konaní neprihliadal. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka), v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2010 sp.zn. 1Cdo 82/2009; R 16/2014). Žalobca získal informáciu o skutkových okolnostiach týkajúcich sa za škodu zodpovedného subjektu najskôr ustálením technickej príčiny dopravnej nehody zo strany

znalca Ing. V. P., t.j. až vypracovaním znaleckého posudku. Z poistenia zodpovednosti je poisťovateľ povinný plniť, len ak poistený (prevádzkovateľ a vodič) za škodu zodpovedá podľa prísl. ustanovení právnych predpisov. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel upravujú ust. § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka, ako prípad osobitnej zodpovednosti postavenej na objektívnom zodpovednostnom princípe s možnosťou liberácie; neobsahuje tak esenciálny prvok zavinenie. Žalobca bol účastníkom dopravnej nehody v postavení spolujazdca, na samotnom následku tak nenesie žiadnu mieru spoluviny a aplikácia § 441 OZ o spoluzodpovednosti poškodeného je preto vylúčená. Zásadne nemožno súhlasiť s návrhom žalovaného na prerušenie konania podľa § 164 CSP, nakoľko relevantné otázky pri posudzovaní náhrady škody v civilnom konaní je súd prvej inštancie oprávnený riešiť aj sám; právny základ žalobcom uplatneného nároku je vecou civilnej zodpovednosti, nie trestnoprávnej a tak je rozhodnutie o vine a treste v danej veci právne bezvýznamné (porovnaj rozhodnutie vyššej súdnej authority in concreto uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.01.2017, sp.zn. 21Co/270/2016). K uplatneným úrokom z omeškania poznamenal, že akékoľvek úvahy o predčasnom podaní žaloby nie sú na mieste, poukazujúc na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.08.2016, sp. zn. I. ÚS 263/2016. Zdôraznil že podmieňovať likvidáciu nárokov meritórnym rozhodnutím v trestnej veci nemá oporu v platnej legislatíve, preto ani uvedenie dôvodu ad absurdum nemožno považovať za splnenie povinnosti žalovaného podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. (pozn. list žalovanej zo dňa 22.01.2018). Omeškanie žalovaného navyše žalobca odvodzuje od § 563 Občianskeho zákonníka, t.j. od okamihu uplynutia stanovenej lehoty pre dobrovoľné plnenie.

6. Žalovaný v duplike zotrval na tom, že nárok nevznikol, ak by aj súd bol iného názoru, nárok je podľa jeho názoru premlčaný. Poukázal na to, že si žalobca neuplatnil nárok v trestnom konaní riadne a včas, preto k spočítaniu premlčacej doby nedošlo. Začiatok plynutia subjektívnej dvojiročnej premlčacej doby je viazaný na vedomosť žalobcu o vzniku škody a subjekte zodpovednom za škodu, t. j. škodcu. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že tento nadobudol vedomosť o subjekte zodpovednom za škodu až dňom vypracovania znaleckého posudku v trestnom konaní znalcom. Žalobca získal subjektívnu vedomosť o skutkových okolnostiach nehody v deň škodovej udalosti, keďže bol jej priamym účastníkom. Zo skutkových okolností bolo aj laikovi zrejmé, že vinníkom je buď vodič motocykla alebo vodič vozidla. Opakovane poukázal na to, že subjektívna premlčacia doba začala žalobcovi plynúť dňa 21.06.2017, preto pokiaľ žalobca argumentuje súdnym rozhodnutím označeným pod R 16/2014, mal zato, že toto rozhodnutie podporuje práve jeho argumentáciu v tejto veci. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu v replike ohľadne výkladu § 441 Občianskeho zákonníka. Opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobcovi nevznikol ani nárok na úroky z omeškania s poukazom na § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zmene a doplnení niektorých zákonov.

7. Súd na prejednanie veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalobca jeho právny zástupca a právny zástupca žalovaného. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, keďže mal na taký postup podľa § 180 CSP splnené podmienky a strany konania nežiadali odročit' pojednávanie. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní v celom rozsahu odkázal na žalobu a jeho písomné vyjadrenie. Mal za to, že sa v otázke premlčania jedná o otázku právneho posúdenia a vzhľadom k tomu, že k dnešnému dňu žalovaný výšku škody žiadnym spôsobom nerozporoval. Právny zástupca žalovaného takisto odkázal na svoje písomné vyjadrenia, zotrval na námietke premlčania. Žalobca bol priamym účastníkom dopravnej nehody a preto od tohto dňa má podľa názoru žalovanej vedomosť o zodpovednom subjekte za jej vznik. Rozporoval tiež výšku uplatneného nároku s poukazom na ZP č. 48/2017 vypracovaný MUDr. H. zo dňa 03.08.2017, ktorý je súčasťou trestného spisu. V predmetnom ZP bolo bolestné žalobcu ohodnotenú vo výške 210 bodov, teda v sume nižšej ako si uplatnil žalobca prostredníctvom žaloby na podklade lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. K.. Mal zato, že žalobcovi nevznikol nárok na úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené je žaloba v celom rozsahu nedôvodná.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní navrhol, aby do konania vstúpil z dôvodu ako nový žalovaný spoločnosť UNIQA poisťovňa, a.s., pretože došlo k fúzii žalovaného s touto spoločnosťou. Súd pripustil zmenu stranu sporu priamo na pojednávaní uznesením, ktoré strany konania nežiadali písomne vyhotoviť.

9. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovaného a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany konania, oboznámil sa s obsahom pripojeného trestného

spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/52/2018, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav a mal za preukázané nasledovné skutočnosti :

10. Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/52/2018 zo dňa 03.10.2019 bol obžalovaný K. Y. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29.05.2017 o 20:40 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Nissan X-Trail s EČ NR XXX ES rýchlosťou najmenej 45 km/hod. po ceste III. triedy číslo 1687 v obci S. smerom na obec T.-Č., pričom v ľavotočivej zákrute viedol vozidlo v rozpore s ustanovením § 9 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov s povinnosťou v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji jazdného pruhu, čiastočne v protismernom jazdnom pruhu, kde v tom čase viedol rýchlosťou najmenej 53 km/hod. motocykel značky Honda CBR 125R s EČ NR XXXAO V. E. so spolujazdcom Z. H., pričom motocyklista V. E. na jazdu obžalovaného reagoval vyhýbaním sa s motocyklom vľavo do protismeru, na čo obžalovaný stočil riadenie vpravo naspäť do pravého jazdného pruhu, následkom čoho došlo k nárazu pravej bočnej časti motocykla do pravého predného rohu vozidla Nissan a k následnému pádu poškodených Z. H. a V. E.. na vozovku, v dôsledku čoho V. E. utrpel poúrazový šok, otvorenú zlomeninu pravej stehnovej kosti, zlomeninu pravého predkolenia s posunutím úlomkov, tržnú ranu pravej päty, pomliaždenie pľúc vpravo a ich prepichnutie s kolapsom, pomliaždenie brucha a krvácanie do dutiny brušnej vzadu a zlomeninu nosných kostí bez posunutia úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti minimálne 1 rok, počas ktorého bol závažne ovplyvnený jeho obvyklý spôsob života najmenej do 27.10.2017 a spolujazdec na motocykle Z. H. utrpel zlomeninu oboch čelových dutín, zlomeninu oboch okrajov očníc bez posunutia, zlomeninu báze lebečnej s minimálnym krvácaním do dutiny lebečnej, tržné rany na kolene vpravo, mnohopočetné odreniny kože, poškodenie mäkkých štruktúr pravého kolena vpravo, mnohopočetné odreniny kože, poškodenie mäkkých štruktúr pravého kolena a ľavého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti od 29.5.2017 do 21.6.2017, počas ktorej bol sťažený jeho obvyklý spôsob života minimálne 7 dní. V predmetnej veci mu bol za vyššie uvedené trestné činy uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených - Union zdravotnú poisťovňu, a.s., V. E. a Z. H. (žalobca) odkázal s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

11. Uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/9/2020-500 zo dňa 12.02.2020 bolo odvolanie obžalovaného K. Y. zamietnuté ako nedôvodné. Na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tdo/57/2020 zo dňa 20.01.2021 bolo dovolanie obvineného K. Y. odmietnuté.

12. Žalobca si prostredníctvom spoločnosti VOTUM, a.s., organizačnej zložky zahraničnej osoby uplatnil náhradu škody na zdraví vo výške 5381 eur najskôr od Komunálnej poisťovne, a.s., a to od poisťovne vodiča motorky Honda CBR a to na základe lekárskeho posudku o bolestnom MUDr. K. K. a MUDr. K. W., PhD., pričom títo vykonali bodové ohodnotenie bolestného, ktoré stanovili na 295 bodov. Predmetné uplatnenie bolo doručené aj žalovanému dňa 18.01.2018 podľa odtlačku prezenčnej pečatky (č. I. 49 spisu).

13. Z predžalobnej výzvy právneho zástupcu žalobcu vyplýva, že tento vyzýval žalovaného (pôvodne spoločnosť UNIQA poisťovňa, a.s.), aby mu uhradil sumu v celkovej výške 5381 eura ako náhradu za bolesť z poistenia zodpovednosti motorového vozidla EČ : NR-XXXES (295 bodov x 18,24 eura).

14. Zo záznamu z dopravnej nehody zo dňa 22.02.2018 vyplýva, že k dopravnej nehode prišlo dňa 29.05.2017 o 20:40 v Obci Svätoplukovo, pričom jej účastníkmi bol K. Y., ako vodič motorového vozidla Nissan, EČ: XXXES rok výroby 2008 a spolujazdci, ako aj vodič motocykla značky Honda 125 V. E. a Z. H. ako spolujazdec.

15. Z oznámenia škodovej udalosti zo dňa 01.06.2017 doručenej ústrediu spoločnosti žalovaného dňa 15.01.2018 je zrejmé, že túto ohlásil splnomocnenej poisteného Z. V.. Z oznámenia o škodovej udalosti poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplynulo, že žalobca si uplatnil u žalovaného poistnú udalosť dňa 20.12.2017.

16. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Y. H. z odvetvia zdravotníctvo a farmácie, odboru ortopédia č. 48/2017, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, pod spisovou značkou 4T/52/2018 rezultovalo, že tento ohodnotil bolestné na 210 bodov a hodnotenie sťaženého spoločenského uplatnenia stanovil na 30 bodov. Predmetný znalecký posudok bol doručený príslušnému ORPZ podľa odtlačku prezenčnej pečiatky dňa 14.08.2017.

17. Zo znaleckého posudku znalca Ing. V. P. č. 37/2017 z odboru cestná doprava, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, pod spisovou značkou 4T/52/2018 vyplynulo, že tento stanovil dve technické príčiny dopravnej nehody : 1) Technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bol nesprávny spôsob jazdy vodiča Y., ktorý jazdil pred dopravnou nehodou v strede vozovky a čiastočne v protismere, čo bol dôvod nesprávnej reakcie protijazdiaceho motocyklistu vyhýbaním do protismeru s následnou zrážkou vozidiel. Teda nesprávna technika jazdy vodiča Y.. bola tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal krízovú a nesprávnu reakciu protijazdiaceho motocyklistu, čím vodič Y.. ohrozil protijazdiaceho motocyklistu, vyvolal na vozovke kolíznú situáciu v dôsledku ktorej prišlo k zrážke. Ak by jazdil vodič Y. pred dopravnou nehodou a v čase spozorovania kolíznej situácie motocyklistom riadne vo svojom pravom jazdnom pruhu, nemal by motocyklista dôvod na krízovú kolíznú reakciu, mohol by motocyklista riadne pokračovať v jazde vo svojom pravom jazdnom pruhu a neprišlo by ku zrážke vozidiel a ani ku vzniku kolíznej situácie. 2) Technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy motocyklistu E., ktorý nezvládol v krízovej kolíznej situácii riadenie motocykla, neprispôbil rýchlosť jazdy motocykla svojim schopnostiam, v dôsledku čoho nesprávne zareagoval na protijazdiace vozidlo Nissan, prešiel do protismeru, kde v jazdnom pruhu vozidla Nissan prišlo k zrážke. Teda nesprávna technika jazdy motocyklistu E. bola tým prvkom nehodového deja, ktorý nevyvolal kolíznú situáciu, ale v dôsledku ktorého motocyklista nezabránil dopravnej nehode, ktorej mohol zabrániť správnou technikou jazdy v pravom jazdnom pruhu spolu s polovičným brzdením. Predmetný znalecký posudok bol doručený príslušnému ORPZ podľa odtlačku prezenčnej pečiatky dňa 18.08.2017.

18. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

19. Podľa § 427 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

20. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

21. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

22. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

23. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

24. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

25. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

26. Podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

27. Podľa § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

29. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo a musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov (§ 3 ods. 1 zákona). Poskytuje sa na základe lekárskeho posudku podľa sadzieb bodového hodnotenia za bolesť ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti (§ 3 ods. 2 zákona).

30. Lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky, zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov (§ 7 ods. 1 zákona). Lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený a ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví (§ 8 ods. 4 zákona). Podľa § 7 ods. 6 zákona, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu poškodení, ako i fyzická alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá alebo poskytovateľ náhrady, ak im poškodený dá súhlas, požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. Ustanovenie § 9 a § 10 následne upravuje zásady na hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, podľa ktorých posudzujúci lekár hodnotí bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. - IV. časti s tým, že pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza a sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov a bodové hodnotenie bolesti môže posudzujúci lekár zvýšiť až o polovicu za podmienok v zákone stanovených a za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. Ustanovenie § 5 zák. č. 437/2004 Z. z. určuje výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zakotvuje, že pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (ods. 1) a určuje sa sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor (ods. 2) s tým, že Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka (ods. 4).

31. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba o náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví je dôvodná v plnom rozsahu. Súd mal v konaní za preukázané a medzi stranami táto skutočnosť ani nebola sporná, že žalobca utrpel úraz pri dopravnej nehode dňa 29.05.2017 spôsobenej vodičom Y., ktorý bol za skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1

Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona právoplatne odsúdený a to v konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4T/52/2018 a teda zodpovedá za škodu, spôsobenú žalobcovi, pričom v dôsledku uzavretia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je s poukazom na ustanovenie § 15 ods.1 zákona o povinnom poistení žalovaný ako poisťovateľ pasívne vecne legitímovaný na náhradu škody žalobcovi, a teda žalobca si nárok na náhradu škody oprávnene uplatnil priamo proti žalovanému. V zmysle § 15 zákona o povinnom zmluvnom poistení má poškodený vo svojej podstate generálny nárok na náhradu škody i proti zodpovednostnému poisťovateľovi (action direct). V konaní nebolo sporné, že povinné zmluvné poistenie vodiča Y. bolo uzavreté práve u žalovanej, táto skutočnosť nebola v priebehu konania žiadnym spôsobom spochybnená ani jednou stranou v konaní. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti podľa názoru súdu, žalobca správne označil ako žalovanú - poisťovateľa u ktorej mal vodič Y. v čase dopravnej nehody uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

32. Exponovanou námietkou žalovaného v priebehu konania bola námietka premlčania, na základe ktorej žalovaný dôvodil, že nárok žalobcu je v plnom rozsahu premlčaný, v dôsledku čoho je nevyhnutné žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. K premlčaniu súd poznamenáva nasledovné. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho: a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde, b) vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nedbanlivosti alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. V týchto prípadoch objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, t.j. od škodnej udalosti. Pokiaľ ide o právo na náhradu škody spôsobenej na zdraví, platí len subjektívna premlčacia doba. Vylúčenie objektívnej premlčacej doby (§ 106 ods. 2 in fine) treba so zreteľom na osobitnú povahu týchto práv (škoda môže vzniknúť aj po uplynutí trojročnej alebo desaťročnej doby), ale najmä na požiadavku zabezpečiť poškodeným čo najúčinnnejšiu ochranu, považovať za celkom opodstatnené. Námietku premlčania možno uplatniť v prípade, keď poškodený v premlčacej dobe nárok neuplatnil na príslušnom orgáne, t.j. predovšetkým na súde. Riadne uplatnenie nároku v trestnom (adhéznom) konaní predpokladá, že z návrhu je zrejmé, z akých dôvodov sa nárok uplatňuje (stačí spravidla tvrdenie, že skutkom, za ktorý je páchatel stíhaný, bola poškodenému spôsobená škoda), ale musí byť uvedená aspoň minimálna suma (výška škody), ktorú poškodený žiada nahradiť. Návrh musí byť urobený v čase od začatia trestného konania do začatia dokazovania na hlavnom pojednávaní.

33. V prípade náhrady za bolesť (§ 444 OZ) sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti; od tohto okamihu plynie subjektívna premlčacia doba (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12Co/19/2019 zo dňa 29.01.2020). K tomuto však musí v prípade uplatnenia náhrady škody pristúpiť aj okolnosť ohľadne, kto za škodu zodpovedá. Tento časový moment je dôležitý z hľadiska premlčania nároku na náhradu škody, kde podľa § 106 ods. 1 OZ platí 2-ročná subjektívna premlčacia doba, ktorá sa počíta od momentu, keď sa „poškodený dozvie o škode.“ Objektívna premlčacia doba pri škode na zdraví neexistuje. Výška bodového ohodnotenia bolestného vyplýva z lekárskeho posudku. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi v povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (§ 15 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení). Z uvedeného vyplýva, že priamy nárok poškodeného na poistné plnenie voči poisťovateľovi

podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení sa premlčí v rovnakej objektívnej a subjektívnej premlčacej dobe ako nárok poškodeného na náhradu škody.

34. Podľa názoru súdu, ako aj z pohľadu ustálenej súdnej praxe je nevyhnutné konštatovať, ergo prijať taký racionálne právne relevantný a udržateľný záver, podľa ktorého je potrebné posudzovať subjektívny moment nadobudnutia skutočnej vedomosti poškodeného o skutkových okolnostiach škodovej udalosti od doby, od ktorej sa poškodený dozvie o škode, ale aj kto za ňu zodpovedá v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka t. j. po splnení oboch podmienok. V tomto kontexte, hoci právny zástupca žalobca nerozporoval moment ustálenia zdravotného stavu samotného žalobcu, t. j. deň 21.06.2017, táto skutočnosť sama o sebe neznamená, žeby sa mala subjektívna dvojročná lehota počítať od tohto dátumu. Rovnako je podľa názoru súdu absolútne nelogický až absurdný záver v zmysle ktorého bol žalobca schopný identifikovať subjekt, ktorý zodpovedá za škodovú udalosť len na základe toho, že vlastnými zmyslami vnímal priebeh nehody. Takáto argumentácia nemá oporu ani v právnej úprave, pretože pokiaľ by bol takýto výklad konformný so zákonom, potom by sa subjektívna premlčacia doba vždy počítala od samotnej dopravnej nehody, čo je však priečiace sa nielen právnej argumentácií, ale takýto výklad popiera aj zásady logiky. Žalobca podľa názoru súdu získal skutočnú vedomosť o osobe, ktorá zodpovedá za škodu najskôr momentom, kedy bol doručený príslušnému ORPZ znalecký posudok znalca Ing. V. P. č. 37/2017 z odboru cestná doprava a to dňa 18.08.2017, pričom od tohto momentu začala plynúť dvojročná subjektívna lehota na uplatnenie nároku žalobcu a uplynula by 18.08.2019. Žaloba bola podaná na súd dňa 01.08.2019, teda v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe. Menovaný znalec stanovil síce 2 technické príčiny dopravnej nehody, ale právne posúdenie prináleží jedine súdu. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bol nesprávny spôsob jazdy vodiča Y., ktorý jazdil pred dopravnou nehodou v strede vozovky a čiastočne v protismere, čo bol dôvod nesprávnej reakcie protijazdiaceho motocyklistu vyhýbaním do protismeru s následnou zrážkou vozidiel. Čo je však z pohľadu práva relevantné, aj keď ako technickú príčinu dopravnej nehody menovaný znalec označil aj reakciu vodiča motorky, ktorej spolujazdcom bol žalobca, samotná nesprávna technika jazdy motocyklistu E. bola tým prvkom nehodového deja, ktorý nevyvolal kolíznu situáciu(..). Primárne je teda úplne zrejmé, že kolíznu situáciu vyvolal samotný vodič Y., na čo prihliadol aj súd v trestnom konaní, v ktorom bol menovaný vodič právoplatne odsúdený.

35. Naznačenom kontexte sa súd navyše zaoberal aj tým, či došlo k spočívaniu plynutia premlčacej doby (čo však ani nemalo vplyv na posúdenie premlčania), pričom táto v predmetnom prípade preukázateľne nespočívala, pretože zo žiadneho ustanovenia zákona totiž nevyplýva, že uplatnením nároku na náhradu škody voči poistenému (škodcovi) a poisťovni plynú voči nim jednotná premlčacia doba a riadi sa rovnakými pravidlami vrátane spočívania premlčacej doby. Okrem toho, trestné konania bolo vedené len proti vodičovi Y., pričom toto trestné konanie nemalo vplyv na spočívanie plynutia premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka voči žalovanému, ktorý vystupuje v pozícii poisťovateľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV.ÚS 294/2018-29 z 03. 05. 2018, z ktorého vyplýva: „Ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že otázka nastolená sťažovateľom týkajúca sa spočívania plynutia premlčacej lehoty proti poisťovateľovi za situácie, keď zo strany sťažovateľa došlo k uplatneniu si jeho práva na náhradu škody na zdraví proti škodcovi a prevádzkovateľovi dopravného prostriedku, nie je dotknutými právnymi predpismi výslovne regulovaná. Rozdiely v normatívnom riešení plynutia premlčacej lehoty v sťažovateľovom prípade vyplývajú z toho, či právo na náhradu škody spôsobenú na jeho zdraví je potrebné chápať ako jeden právny vzťah, ako to naznačuje sťažovateľ, alebo ako toľko samostatných záväzkových vzťahov, koľko je dlžníkov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu je zrejmé, že krajský súd pri riešení danej veci vychádzal z teoretickej koncepcie spočívajúcej v mnohosti samostatných záväzkov, ktoré sú vo svojej podstate späté totožnosťou plnenia; uvedené v odôvodnení svojho rozhodnutia ozrejmil, a preto aj konzistentne dospel k právnemu záveru, že počiatok plynutia premlčacej doby a jej prípadné spočívanie sa posudzuje u každého účastníka právneho vzťahu samostatne. Podľa názoru krajského súdu majú teda otázky plynutia a spočívania premlčacej doby v okolnostiach danej veci účinky iba in personam, čo zároveň korešponduje aj s teoretickou povahou námietky premlčania ako osobnej námietky dlžníka. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd uvádza, že k riešeniu plynutia premlčacej doby voči poisťovateľovi a podmienok jej možného spočívania dospel krajský súd na základe vlastných myšlienkových konštrukcií, ktoré nevybočili z rámca ústavnoprávne prípustnej argumentácie, aj keď krajským súdom zvolené právne posúdenie sťažovateľovho prípadu nemusí nevyhnutne z ústavnoprávneho hľadiska predstavovať jeho jediné možné a ústavnoprávne akceptovateľné riešenie. Na základe už uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažovateľom uvádzané

tvrdenia nijako nesignalizujú také pochybenia krajského súdu, ktoré by mali ústavnoprávny rozmer, teda ktoré by vytvárali priestor pre možnosť vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľa po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.“

36. Neobstojí ani námietka žalovaného ohľadne neuplatnenia náhrady škody v trestnom konaní, pretože z trestného spisu 4T/52/2018 vyplynulo, že žalobca (respektíve jeho právny zástupcovia, keďže v čase dopravnej nehody bol maloletý) si uplatnil nárok na náhradu škody včas, t. j. do skončenia vyšetrovania, pretože, ak by si náhradu škody neuplatnil, takáto objektívna okolnosť by bránila súdu rozhodovať o neuplatnenom nároku. Inak povedané, súd by nemohol rozhodnúť o odkázaní poškodeného na civilný proces s náhradou škody, ak si neuplatní náhradu škody riadne a včas. Opätovne musí súd skonštatovať, že takáto argumentácia sa vymyká právnym ustanoveniam, ktoré sú obsiahnuté v Trestnom poriadku, predovšetkým tým, ktoré upravujú nárok poškodeného na náhradu škody. Keďže táto námietka bola absolútne právne irelevantná súd sa ňou ďalej nezaoberal. Z trestného spisu zreteľne vyplýva, že otec žalobcu ako jeho zákonný zástupca (keďže bol maloletý) pri jeho prvom výsluchu výslovne žiadal, aby bola žalobcovi vyplatená náhrada za bolesť.

37. Vzhľadom na námietku žalovaného, aby súd zohľadnil spoluzavinenie žalobcu na vzniknutej škode na jeho zdraví v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka, sa súd ďalej zaoberal prípadným spoluzavinením žalobcu. Súd poukazuje na to, že § 441 Občianskeho zákonníka berie do úvahy účasť poškodeného na spôsobenej škode a pre takéto situácie predpokladá spôsoby riešenia; 1/ poškodený znáša celú škodu sám a 2/ poškodený znáša pomernú časť škody, ak svojim pričinením prispel k vzniku škody. K povahe § 441 OZ už bolo judikatúrou konštatované, že patrí k normám s relatívne neurčitou hypotézou, t. j. k normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom, a ktorá tak prenecháva súdu, aby podľa svojej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy so širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Pri úvahe o pomernom rozdelení medzi škodcom a poškodením ide teda o určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcom a o zváženie všetkých skutočností, ktoré prispeli ku vzniku škody. Posudzujú sa tak všetky príčiny, ktoré viedli ku vzniku škody a rovnako ako pri škodcovi, aj pri poškodenom treba prihliadať len na také jeho konanie, ktoré bolo aspoň jednou z príčin vzniku škody. Konečná úvaha o tom, nakoľko sa na škode podieľa sám poškodený, a teda v akom rozsahu znáša škodu závisí vždy od okolností konkrétneho prípadu, po porovnaní všetkých príčin vzniku škody ako na strane škodcu, tak aj na strane poškodeného. Konanie poškodeného, ktorým prispel ku vzniku škody alebo k zväčšeniu jej rozsahu musí mať povahu protiprávneho konania, ktoré bolo príčinou vzniku škody alebo jej zväčšenia. Protiprávne konanie poškodeného spravidla spočíva v porušení generálnej prevencie podľa § 415 OZ. Podľa tohto ustanovenia je totiž každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Toto ustanovenie tak ukladá každému povinnosť konať tak, aby vzhľadom na všetky okolnosti nedal príčinu ku vzniku škody na zdraví, na majetku a iných hodnotách. Žalobca bol účastníkom dopravnej nehody ako spolujazdec na motorke, z ktorej pozície nemohol ovplyvniť žiadne okolnosti dopravnej nehody, ktorú zavinil vodič Y.. Súdu teda nie je zrejmé, akého protiprávneho konania sa mal žalobca dopustiť, a tým mal mať podiel spoluviny na protiprávnom konaní vodiča Y.. V tomto ohľade bolo dôkazné bremeno na žalovanom, aby preukázal spoluvinu žalobcu na predmetnej dopravnej nehode, avšak toto neunikol, keďže v konaní nepreukázal žiadnu relevantnú okolnosť prípadnej spoluviny žalobcu. Pokiaľ žalovaný namietal aj prítomnosť toluénu v krvi žalobcu, takáto okolnosť bola vysvetlená v trestnom konaní a to vyjadrením Mgr. J. E. o nevhodných odberových nádobách, pretože podľa jej vyjadrenia má dlhodobopotvrdené, že takmer v každej skúmanej vzorke sa nachádza toluén. Koncentrácia toluénu v skúmaných vzorkách žalobcu v jeho prípade, ako aj v prípade vodiča motorky E. vylúčila užívanie toluénu. Podľa názoru len poznamenanie predčasnosti a neodôvodnenosti takého záveru nemôže byť účinným popretím skutkového tvrdenia protistrany, pretože podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania musí uviesť tvrdenia o predmetných skutkových tvrdeniach, inak je popretie neúčinné.

38. Čo sa týka preukázania nároku, ktorý bol počas konania spochybňovaný zo strany žalovaného podľa názoru súdu bol základ nároku jednoznačne daný, keďže bolo preukázané protiprávne konanie vodiča Y., ktorý bol aj právoplatne odsúdený, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a vznik škody (na zdraví). Všetky tieto predpoklady náhrady škody boli v uvedenom konaní jednoznačne naplnené. Žalobca v konaní predložil lekársky posudok o bolestnom od MUDr. K. K. a MUDr. K. W., PhD. so stanovením bolestného v celkovej výške 295 bodov. V konaní nebola sporná hodnota bodu 18,24 eura. Žalovaný spochybnil výšku uplatneného nároku až na samotnom pojednávaní, pričom

počas celého konania túto nerozporoval, rovnako ani predmetný lekársky posudok, ktorý bol predložený žalobcom. Takýto prostriedok žalovaný neuplatnil riadne a včas hoci bol na následky sudcovskej koncentrácie riadne upozornený, tiež však disponuje právnickým vzdelaním, v dôsledku čoho musí mať pozitívnu vedomosť o včasnosti uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Súd nevzhliadol dôvod, pre ktorý by nebolo možné prihliadnúť na lekársky posudok predložený žalobcom, ktorý do v konaní nebol spochybnený viac ako 2 roky, hoci žalovaný mal dostatočný časový priestor, aby účinne spochybnil dôkazy predložené žalobcom. Podľa názoru súdu bol nárok a jeho výška bola dostatočne preukázané listinnými dôkazmi, súčasne konštatujúc, že bol uplatnený v subjektívnej 2 ročnej v premlčacej dobe.

39. Pretože sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku vo výške 5381 eura, patrí žalobcovi v zmysle § 517 ods. 1 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania z uvedenej sumy od 10.07.2019, tak ako požadoval žalobca, pretože žalovaný bol v uvedenej dobe preukázateľne v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku, pričom úroková sadzba v čase, keď sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku bola výške 5,00 %. Žalovaný namietal aj priznanie úroku z omeškania s poukazom na § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže si splnil povinnosť prostredníctvom listu zo dňa 22.01.2018. V tomto kontexte súd poukazuje na skutočnosť, že je neakceptovateľné, aby nebol úrokom z omeškania sankcionovaný poisťovateľ za to, že poškodenému „nepriзна“ plnenie vôbec, resp. ho nedôvodne zníži; postačujúcim by - podľa žalovaného - bolo, ak uvedené poškodenému riadne a včas oznámi. Práve takýto prístup vedie k nevhodnej praxi, kedy poisťovne (so skúseností odvolacieho súdu možno uviesť, že minimálne s nedostatkom „dobrého úmyslu“) pri prvom posúdení nároku poškodeným ich nároky neopodstatnene výrazne krátia, eventuálne ich vôbec neakceptujú. Činia tak v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide o však o maximálne účelovú argumentáciu. Žalovaný ako poisťovateľ je v kontexte riešenej problematiky rovnakým dlžníkom ako každý iný subjekt. Jeho povinnosť plniť vzniká v zákonom určenej lehote (§ 11 ods. 7 prvá alinea zákona č. 381/2001 Z.z.) a v zákonom/v zmluve vymedzenom rozsahu. Pokiaľ tento rozsah zistí nesprávne (nie je podstatné či vedome alebo či „len“ na základe vlastných nedôsledností) - v menšom rozsahu, resp. plnenie, ktoré by mal poškodenému objektívne poskytnúť, neopodstatnene zníži, potom úrok z omeškania je sankciou za toto nesprávne zistenie rozsahu plnenia, resp. nedôvodné zníženie nároku poškodeného (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/80/2020 zo dňa 30.12.2020). Podľa názoru súdu žalovaný už bol v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku po uplynutí lehoty na plnenie po zaslaní výzvy právneho zástupcu žalovanému. Súd tak nemal pochybnosti, že žalobcovi patria aj úroky z omeškania, pretože v prípade, ak by sa súd stotožnil sa argumentáciou žalovaného jeho rozhodnutie by bolo zjavne v rozpore s princípom spravodlivosti, kedy by poisťovateľa musel zvýhodniť pred inými dlžníkmi, čo je však z pohľadu práva neprípustné. Ani postavenie žalovaného ho nezbavuje jeho povinnosti platiť úroky z omeškania v prípade, ak oprávnenému subjektu neplní, teda nesplní si svoju zákonnú povinnosť.

40. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Keďže v predmetnom prípade súd vo veci rozhodol rozhodnutím, ktorým sa konanie končí bolo jeho povinnosťou rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP, pričom žalobca dosiahol v konaní plný úspech, preto mu súd priznal proti žalovanému, ktorý v konaní nedosiahol žiaden materiálne merateľný úspech, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP súd v prejednávanej spore nevzhliadol, tieto netvrdili ani strany konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.